

og ikke blot til den Del deraf, som den paagældende Ægtefælle har Raadighed over. Men man har været betænkelig ved at foreslaa Forandring i en Ordning, som man fra gammel Tid har fastholdt af Hensyn til den skadelidende Tredjemand, og som i og for sig ikke rummer nogen Ulighed over for Ægtefællerne.

Til § 5: Betydningen af den forandrede Affattelse af den nuværende § 14 er navnlig den, at Hustruen i de omhandlede Tilfælde uden Medvirkning af nogen Værge for Manden kan bestyre hele Boet.

Til § 6: § 15 og § 21, 2. Stk. foreslaas ophævet, fordi de indeholder særlige Beskyttelsesforskrifter for den gifte Kvinde, hvilke, naar hun ligestilles med Manden, maa forsvinde. § 16 er indgaaet som Bestanddel i den nye § 13. § 27 er overflødiggjort ved de videregaaende Bestemmelser om Hustruens Raadighed, som følger af § 11.

Til § 7: Naar Hustruen i Mandens levende Live ligestilles med Manden, følger deraf som næsten nødvendig Konsekvens, at hun ogsaa som Enke maa indtage en tilsvarende Ligestilling, hvorfor Indskrænkningen i hendes Ret til at sidde i uskiftet Bo eller i hendes Myndighed ved Beskikkelse af fast Lavværge maa bortfalde.

Til § 8: Det er under den nye Ordning anset for naturligt, at ogsaa en Hustru uden at iagttage Reglerne om Ægtepagt maa kunne sikre sin Mand en Forsørgelse.

Til § 9: Reglerne om Bodeling i Kapitel V vil vel efter den nye Ordning ikke blive af samme praktiske Betydning som nu, hvor der tilkommer Manden den almindelige Raadighed over Boet. Men de vil dog næppe kunne undværes og er derfor her bevaret væsentlig i deres tidligere Form; kun er de overensstemmende

med hele Udkastets Tanke gjort fælles for begge Ægtefæller, om end de naturligvis stadig faktisk hyppigst vil kunne ventes at blive anvendt af Hustruen overfor Manden.

Til Kapitel II, § 10: At der maa tilkomme begge Forældrene, Moderen saa vel som Faderen, fuld og selvstændig Forældremagt over deres Børn, synes, som ovenfor berørt, at være et saa selvfølgeligt Retfærdighedskrav, at det bør anses for overflødigt at komme ind paa en nærmere Motivering af det. Naar Forældrene paa dette Punkt stilles lige, opstaar der imidlertid Mulighed for en Konflikt, til hvis Løsning det da vil være nødvendigt at lade en udenfor staaende Myndighed træde til. Reglerne herom indeholdes i § 10.

Saa længe Forældrene lever sammen, har man tilstræbt at ordne Forholdet saa lempeligt som muligt ved at lade Afgørelsen ske ved Voldgift af Personer, som Forældrene selv vælger, med Stedets Øvrighed som Formand. Ved de nærmere Forskrifter herom har man taget den i Lærningeloven af 30. Marts 1889 § 18 omhandlede Voldgift til Forbillede, dog med visse Lempelser, som Forholdenes Forskellighed har gjort naturlige. At Øvrigheden derved vil blive stærkt besværet, er der næppe Grund til at befrygte, idet Forældrene vistnok ret sjældent vil henvende sig til den, men i de fleste Tilfælde af Frygt for en saadan Indgriben vil blive enige.

Naar Samlivet mellem Ægtefællerne er ophævet, har man derimod ment at kunne tage Sagen mere formelt, saaledes at det overlades til Overøvrigheden, der jo har flere lignende Forhold under sig, at træffe Afgørelse angaaende Forældremagtens Udøvelse.

Det internationale Kvindevalgretsmøde i Amsterdam.

The International Woman Suffrage Alliance's Kongres fra 15.—20. Juni i Amsterdam er endt, og Deltagerne har efter 8 Dages travl Optagethed af Møder og Fester spredt sig til alle Verdens Hjørner i Ordets bogstavelige Forstand. Der var Repræsentanter fra 22 forskellige Lande,

af hvilke 13 allerede var optagne i Alliancen med Landsorganisationer, medens Schweiz, Sydafrika og Bulgarien blev optagne ved denne Lejlighed.

To Lande havde sendt Delegerede fra Regeringen med officiel Fuldmagt fra de paagældende Landes Premierministre,